

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KATOWICACH**

Katowice, dnia 13.04.2012r.

RKT-430-04/11/SB

DECYZJA Nr RKT-04/2012

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) w związku z § 3 oraz § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107, poz. 887) po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej przeciwko „Festival Park” Sp. z o.o. w Warszawie

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. Na podstawie art. 106 ust. 2 pkt. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) **nakłada się** na „Festival Park” Sp. z o.o. w Warszawie, **karę pieniężną** w wysokości **35 000 zł** (słownie: **trzydziestu pięciu tysięcy złotych**), co stanowi równowartość **7 924,3 euro** (słownie: **siedmiu tysięcy dziewięciuset dwudziestu czterech euro i trzydziestu centów**), za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w toku postępowania wyjaśniającego prowadzonego w związku z art. 48 ust. 1 i 2 pkt 2 i 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, pod sygnaturą akt RKT-405-12/10/AD/SB.

II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz na podstawie art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów obciąża się „Festival Park” Sp. z o.o. w Warszawie, kosztami opisanego na wstępie postępowania oraz zobowiązuje się tego przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w kwocie **40 PLN** (słownie **złotych: czterdziestu**), w terminie 14 dni od uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

Dnia 29 września 2011r. w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z urzędu wszczęte zostało postępowanie w sprawie nałożenia na „Festival Park” Sp. z o.o. w Warszawie (zwaną dalej także Spółką oraz przedsiębiorcą) kary pieniężnej z tytułu nieudzielenia informacji żądanych na podstawie art. 50 ustawy o ochronie

konkurencji i konsumentów, w toku postępowania wyjaśniającego w sprawie wstępnego ustalenia, czy nastąpiło naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz, czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach w związku z art. 48 ust. 1 i 2 pkt 2 i 5 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm. - zwanej dalej uokik). Postępowanie prowadzone było pod sygn. akt RKT-405-12/10/AD/SB. Postanowieniem nr 2 z dnia 29 września 2011r. zaliczono w poczet dowodów wezwania kierowane do przedsiębiorcy oraz dokumenty związane z ich doręczeniem (dowód: karty nr 5-25).

Postanowienie nr 1 wraz z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary, a także Postanowienie nr 2 wraz z zawiadomieniem o zaliczeniu w poczet dowodów dokumenty, zostały doręczone przedsiębiorcy w dniu 19 października 2011r. (dowód: karty nr 31).

W toku niniejszego postępowania przedsiębiorca nie ustosunkował się do treści Postanowienia nr 1 o wszczęciu postępowania.

Dodatkowo Prezes Urzędu pismem z dnia 16 listopada 2011r. zwrócił się do Spółki o informacje i dokumentacje dotyczące przychodu osiągniętego w roku 2010 oraz o dostarczenie pełnego odpisu z KRS (dowód: karta nr 32). Pismo zostało zwrócone z adnotacjami „awizowano powtórnie”, „nie podjęto w terminie” (dowód: karta nr 34). Z uwagi na powyższe, Prezes Urzędu w dniu 31 stycznia 2012r. skierował monit. Dodatkowo zwrócono się o dostarczenie informacji i dokumentów dotyczących przychodu osiągniętego w roku 2011 (dowód: karta nr 37). Pismo zostało doręczone w dniu 21 lutego 2012r. (dowód: karta nr 43).

Przedsiębiorca został zawiadomiony o zakończeniu zbierania materiału dowodowego oraz o prawie do zapoznania się z materiałem zgromadzonym w sprawie (dowód: karta nr 44). Zawiadomienie zostało doręczone przedsiębiorcy w dniu 2 kwietnia 2012 (dowód: karta nr 46). Spółka nie zapoznała się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Spółka prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego (dowód: karty nr 27-29).

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 29 czerwca 2010r. wszczęte zostało postępowanie wyjaśniające w sprawie wstępnego ustalenia, czy nastąpiło naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów oraz, czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach w związku z art. 48 ust. 1 i 2 pkt 2 i 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Urząd wezwał Spółkę do dostarczenia dokumentów i informacji dotyczących warunków na jakich zawiera umowy z konsumentami. W odpowiedzi na to, przedsiębiorca pismem z dnia 29 października 2010r. dostarczył wyjaśnienia. Jednak dołączone do tego pisma wzorce umów: sprzedaży, przedwstępnej zobowiązującej do ustanowienia odrębnej własności lokalu oraz przeniesienia jego własności na kupującego, przedwstępnej zobowiązującej do ustanowienia odrębnej własności lokalu oraz przeniesienia jego własności na kupującego po wybudowaniu, nie zostały potwierdzone za zgodność z oryginałem.

W wyniku analizy dostarczonych informacji i dokumentów Prezes Urzędu uznał za konieczne zgromadzenie dodatkowych informacji i dokumentów. Dlatego też Prezes Urzędu

pismem z dnia 7 grudnia 2010r. wezwał do dostarczenia w terminie 7 dni informacji o dacie rozpoczęcia stosowania dostarczonych wzorców umów, określenia danych inwestycji których one dotyczą, a także dostarczenia dodatkowych faktycznie zawartych umów potwierdzających stosowanie każdego z rodzajów wzorców umów. Przedsiębiorca został również zobowiązany do dostarczenia pełnego odpisu z KRS zawierającego aktualne dane rejestrowe. Dodatkowo Spółka została wezwana do dostarczenia dokumentów, przekazanych wcześniej pismem z dnia 29 października 2010r. nie potwierdzonych za zgodność z oryginałem, a więc nie spełniających wymogu art. 51 ust. 1 uokik (dowód: karta 5). Z uwagi na brak odpowiedzi na przedmiotowe pismo, Prezes Urzędu kilkakrotnie wystosował do Spółki monity, tj. dnia 13 stycznia 2011r. (doręczony w dniu 28 stycznia 2011r.), 15 lutego 2011r., 4 kwietnia 2011r. (pismo zwrócone z adnotacją „nie podjęto w terminie”), 20 maja 2011r. W pismach tych przedsiębiorca został wezwany do udzielenia odpowiedzi odpowiednio w terminie 7 dni, 5 dni, 5 dni oraz 7 dni (dowód: karty nr 6-11).

W odpowiedzi na powyższe wezwania, Spółka pismem z dnia 27 maja 2011r. poinformowała jedynie, iż nie może dostarczyć żądanych dokumentów, gdyż zostały one skradzione. Na potwierdzenie tego faktu, zostało przedstawione „Poświadczenie” zgłoszenia kradzieży dokonanej w dniu 13/14 maja 2011r. Dodatkowo zadeklarowane zostało, iż podjęte zostały czynności w celu odtworzenia dokumentacji (dowód: karty nr 12-13).

W związku z zaistniałą sytuacją, Urząd pismem z dnia 28 czerwca 2011r. przekazał następujące informacje: Ponieważ żądane dokumenty zostały skradzione, natomiast Spółka poinformowała, iż podjęła działania w celu odtworzenia całej dokumentacji, Urząd poprosił o podanie terminu, w którym będzie możliwe ich przesłanie. Dodatkowo Spółka została poinformowana, iż dostarczone wcześniej kserokopie dokumentów mogą zostać potwierdzone za zgodność z oryginałem w siedzibie Delegatury Urzędu w Katowicach. Ponownie zwrócono się o dostarczenie pełnego odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego. Prezes Urzędu określił Spółce termin 7 dni na udzielenie odpowiedzi (dowód: karta nr 14). Wezwanie to zostało skutecznie doręczone Spółce w dniu 12 lipca 2011r. (dowód: karta nr 15).

Z uwagi na nieudzielenie żądanych informacji i dokumentów, oraz brak dostarczenia jakichkolwiek wyjaśnień ponownie pismami z dnia 8 sierpnia 2011r. (doręczone w dniu 24 sierpnia 2011r.) oraz 31 sierpnia 2011r. (doręczone w dniu 06 września 2011r.) (dowód: karty nr 16-21) Prezes Urzędu wezwał do dostarczenia wyjaśnień w następujących terminach: 7 i 5 dni. Przedsiębiorca został poproszony o udzielenie szczegółowych wyjaśnień w celu ustalenia aktualnego stanu faktycznego w zakresie prowadzonej działalności. Oprócz prośby o dokumenty i informacje w sprawie stosowania wzorców umów oraz umów faktycznie zawartych z konsumentami, Prezes Urzędu poprosił o informacje dotyczące inwestycji, której one dotyczyły, a więc, czy została ona już zakończona, ewentualnie jaki jest etap jej realizacji. W piśmie z dnia 31 sierpnia 2011r. Spółka została poinformowana, iż „W przypadku braku odpowiedzi na niniejsze pismo zostanie wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia kary”.

Wszystkie powyżej wymienione wezwania Prezesa Urzędu skierowane do Spółki miały na celu doprowadzenie do przekazania przez przedsiębiorcę dokumentów dotyczących umów zawieranych z konsumentami. Dopiero zgromadzenie wzorców umów wykorzystywanych przez przedsiębiorcę oraz umów faktycznie zawartych z konsumentami umożliwiło Prezesowi Urzędu wykonanie jego obowiązków w zakresie kontroli brzmienia postanowień umownych. Spółka była informowana, iż celem postępowania wyjaśniającego jest ustalenie, czy w tej sprawie nastąpiło naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, poprzez stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców

umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. Nr 43, poz. 296 ze zm.). Spółka była również informowana, iż dokonane zostaną ustalenia, czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów uzasadniające podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach przez stosowanie postanowień umownych noszących znamiona niedozwolonych postanowień umownych, o których mowa w ustawie z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 16, poz. 93 ze zm.) (dowód: karty nr 16-17, 19-20).

W ramach niniejszego postępowania przedsiębiorca również nie udzielił odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary z dnia 29 września 2011r. (doręczone w dniu 19 października 2011r.). Spółka nie udzieliła odpowiedzi również na kolejne wezwania Prezesa Urzędu z dnia 16 listopada 2011r. (pismo zwrócone z adnotacją „nie podjęto w terminie”), z dnia 31 stycznia 2012r. (doręczone w dniu 21 lutego 2012r.), w których proszono o informacje o przychodzie Spółki w roku 2010 oraz 2011 oraz pełny odpis z KRS. W pismach tych Prezes Urzędu wezwał do udzielenia odpowiedzi w terminach odpowiednio: 7, 5 i 5 dni (dowód: karty nr 2, 31, 32, 34, 37, 43).

Z uwagi na brak udzielenia przez Spółkę informacji i dokumentów co do prowadzonej działalności gospodarczej oraz uzyskanych w 2010r. oraz 2011r. przychodów, Prezes Urzędu zwrócił się do Urzędu Skarbowego właściwego dla miejsca siedziby przedsiębiorcy w sprawie ustalenia tych przychodów (dowód: karta nr 35). Naczelnik Urzędu Skarbowego wyjaśnił, co następuje: [*tajemnica skarbowa*] (Załącznik) (dowód: karta nr 40).

Prezes Urzędu zważył, co następuje.

I. Stosownie do art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Realizacja zadań spoczywających na Prezesie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podejmowanych w interesie publicznoprawnym wymaga współdziałania ze strony przedsiębiorców.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 12 ust. 3, art. 19 ust. 3 lub art. 50 bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Art. 50 ust.1 uokik stanowi, iż przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Art. 50 ust. 2 uokik stanowi, że żądanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powinno zawierać wskazanie zakresu informacji i okresu, którego dotyczą, wskazanie celu żądania oraz wskazanie terminu udzielenia informacji, a także pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. W uzasadnieniu do wyroku z dnia 07 kwietnia 2004r. (sygn. akt III SK 31/2004) Sąd Najwyższy wskazał, że obowiązek udzielenia informacji jest możliwy do zrealizowania (z zagrożeniem sankcją za jego naruszenie) tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa wszystkie elementy wymienione w art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Opinia ta została powołana w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 29 września 2011r. (sygn. akt XVII AmA 68/10).

W tym miejscu należy zauważyć, że pisma Prezesa Urzędu kierowane do przedsiębiorcy spełniały ww. wymogi. W każdym z nich wskazano zakres żądanych informacji. We wszystkich pismach pouczono przedsiębiorcę o tym, że w przypadku nieudzielenia informacji lub udzielenia informacji nieprawdziwych albo wprowadzających w błąd, na mocy art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów będzie mogła zostać nałożona kara pieniężna. Podana była podstawa prawna żądania, a także cel, tj. żądanie informacji w związku z prowadzonym postępowaniem w związku z art. 48 ust. 1 i 2 pkt 2 i 5 uokik.

Pomimo prawidłowego doręczenia pism, w których precyzyjnie określono zakres stawianego żądania, Prezes Urzędu nie uzyskał informacji, ani dokumentów.

W wyroku 11 kwietnia 2011r. Sąd Okręgowy w Warszawie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (sygn. akt XVII AmA 123/09) stwierdził, co następuje: „Należy zaznaczyć, że żądanie dostarczenia informacji i dokumentów jest czynnością procesową Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów o charakterze władczym, podejmowaną w celu zgromadzenia materiału niezbędnego do wykonania zadań określonych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, zarówno tych o charakterze orzeczniczym, jak i pozaorzeczniczym (np. badań i analiz rynkowych). Przedsiębiorca wezwany do przedłożenia określonych informacji i dokumentów ma obowiązek przekazać je w pełnym zakresie i we wskazanym terminie. Obowiązek dostarczenia informacji i dokumentów może być nałożony w każdym z postępowań uregulowanych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów, a więc również w postępowaniu wyjaśniającym - i to bez względu na cel, któremu to postępowanie służy. Istotne jest, co należy wyraźnie zaznaczyć, że żądanie przedłożenia określonych informacji i dokumentów może być skierowane do strony postępowania, jak i do przedsiębiorcy, któremu status strony w danym postępowaniu nie przysługuje. Prezes UOKiK może, działając na podstawie przepisu art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, zobligować do udzielenia informacji każdy podmiot mający status przedsiębiorcy lub związku przedsiębiorców”.

W świetle przedstawionych okoliczności należy stwierdzić, że nałożenie na „Festival Park” Sp. z o.o. w Warszawie kary określonej w ww. 106 ust. 2 pkt. 2 uokik jest uzasadnione.

Zgodnie z przywołanym art. 106 ust. 2 pkt. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu może nałożyć karę pieniężną stanowiącą równowartość do 50 000 000 euro. Stosownie do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Średni kurs waluty euro w dniu 30 grudnia 2011r. wyniósł **4,4168** zł.

Kary nakładane na mocy art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów są karami związanymi z naruszeniami proceduralnymi uczestnika postępowania. Są to sankcje za naruszenie (niedotrzymanie) obowiązku natury procesowej o charakterze prewencyjnym, represyjnym i dyscyplinującym. Mają one na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Nałożenie kary należy traktować jako podkreślenie naganności zachowania przedsiębiorcy. Orzeczona kara powinna więc stanowić dolegliwość dla uczestnika niniejszego postępowania. Jej nałożenie powinno również przyczynić się w przyszłości do zapobieżenia zaistnienia podobnych sytuacji do tej, jaką opisano w niniejszej decyzji.

Postępowanie przedsiębiorcy uniemożliwiło wykonanie podstawowych obowiązków Prezesa Urzędu, do których należy ocena postanowień wzorców umów wykorzystywanych przy zawieraniu umów z konsumentami oraz postanowień faktycznie zawartych umów. W wyniku zaniechania udzielania odpowiedzi na wezwania niemożliwe stało się przeprowadzenie postępowania zgodnego z regułami wymaganymi przez ustawę o ochronie konkurencji i konsumentów, jak również kodeksu postępowania administracyjnego. Kolejne wezwania kierowane do Spółki dotyczyły uzupełnienia dokumentów dostarczonych Urzędowi, tym samym Spółka zdawała sobie sprawę z tego, iż dostarczenie dokumentów jest ważne w trakcie prowadzonego postępowania. Spółka nie ustosunkowała się do stanowiska Prezesa Urzędu, iż część z żądanych dokumentów, które zostały skradzione w łatwy sposób mogła być odtworzona. Przedsiębiorca nie odniósł się również do faktu, iż dokumenty już dostarczone Urzędowi, mogą zostać potwierdzone za zgodność z oryginałem w siedzibie Delegatury Urzędu w Katowicach.

Istotne jest również to, iż pomimo wszczęcia postępowania w sprawie nałożenia kary Spółka nie dostarczyła żądanych dokumentów oraz informacji, czy też nie wykazała, iż zaprzestała działalności gospodarczej, która miała być przedmiotem oceny. Prezes Urzędu wielokrotnie wzywał do zajęcia stanowiska w sprawie. Pomimo, iż Spółka odbierała korespondencję nie udzielała odpowiedzi. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności działanie Spółki można uznać za w pełni świadome, a więc umyśle nieudzielenie odpowiedzi na wezwania.

W świetle powyższych okoliczności Prezes Urzędu ustalił karę pieniężną w wysokości **35 000 zł** (słownie: **trzydziestu pięciu tysięcy złotych**), co stanowi równowartość **7 924,3 euro** (słownie: **siedmiu tysięcy dziewięciuset dwudziestu czterech euro i trzydziestu centów**). Zdaniem Prezesa Urzędu wymiar kary pieniężnej w tej wysokości jest uzasadnione stopniem zawinienia przez przedsiębiorcę.

Prezes Urzędu nakładając na przedsiębiorcę karę pieniężną z tytułu nieudzielenia informacji mógł nałożyć ją w maksymalnej wysokości 50 000 000 euro. W przedmiotowym przypadku kara w wysokości 7 924,3 euro stanowił jedynie 0,016% kary maksymalnej.

Ustalając wymiar kary kierowano się wskazówkami zawartymi w art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który stanowi, że należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów tej ustawy. W niniejszym przypadku pomimo otrzymania wielu wezwań skierowanych do przedsiębiorcy, a także pouczenie przedsiębiorcy, iż wszczęte zostanie postępowanie w sprawie nałożenia kary, w sytuacji nie dostarczenia Urzędowi wyjaśnień, Spółka nie udzieliła żadnych odpowiedzi. Przedsiębiorca nie dostarczył ich również po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary.

Ustalając wymiar kary nakładanej na Spółkę wzięto pod uwagę rodzaj naruszenia, jakiego dopuścił się ten przedsiębiorca. Pomimo prawidłowego doręczenia pism, nie przesłał on żądanej odpowiedzi, ignorując kierowane do niego wezwania. Przy określeniu wysokości kary zważono na fakt, że przedsiębiorca nie dopuścił się wcześniej naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W niniejszej sprawie niemożliwe stało się ustalenie wartości przychodu Spółki osiągniętego w roku 2011, co dałoby możliwość miarkowania jej wysokości, w stosunku do możliwości ekonomicznych przedsiębiorcy. Dlatego też Prezes Urzędu badając zasadność wysokości nałożonej kary posiłkowo wykorzystał metodologię wyliczenia kary określoną w art. 106 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Art. 106 ust. 4 tej ustawy stanowi, iż w przypadku gdy przedsiębiorca nie osiągnął przychodu w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, Prezes Urzędu może ustalić karę pieniężną w wysokości

do dwustukrotności przeciętnego wynagrodzenia. Zgodnie z Obwieszczeniem Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 18 stycznia 2012r. w sprawie przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstwa w 2011r. (Dz. Urz. GUS z dnia 23 stycznia 2012 r., poz. 2) na podstawie § 42 pkt 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 6 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie paliwami gazowymi (Dz. U. Nr 28, poz. 165) ogłoszono, iż przeciętne miesięczne wynagrodzenie w sektorze przedsiębiorstw w 2011 r. wyniosło 3.604,68 zł. Biorąc pod uwagę powyższą metodologię Prezes Urzędu nakładając karę w wysokości 35 000 zł, nałożył równowartość około 10-krotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w 2011r., co stanowi, jedynie 5 % kary jaką Prezes Urzędu mógłby nałożyć na przedsiębiorcę w sytuacji, gdyby przedsiębiorca nie osiągnął przychodu.

W ocenie Prezesa Urzędu kara wymierzona w tej wysokości jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Prezes Urzędu, kierując się potrzebą zdecydowanego przeciwdziałania stosowaniu przedmiotowej praktyki, uznał, że orzeczona kara powinna stanowić dolegliwość dla strony niniejszego postępowania. Ponadto kara powinna spełnić funkcję prewencyjną i wychowawczą, tak aby zapobiec w przyszłości naruszeniom przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Uwzględniając powyższe okoliczności orzeczono, jak w punkcie I sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP o/o Warszawa Nr 511010100078782231000000.

II. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

Postępowanie w sprawie nałożenia kary zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu w punkcie I sentencji decyzji stwierdził naruszenie przepisów ustawy o ochronie konkurencji

i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu ze stroną. W związku z powyższym postanowiono obciążyć ww. przedsiębiorcę kosztami postępowania w wysokości **40 PLN (słownie złotych: czterdziestu).**

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie w NBP o/o Warszawa Nr 511010100078782231000000 w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964r. Kodeksu postępowania cywilnego (Dz.U. z 1964r., Nr 43, poz. 296, ze zm.) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach.

W przypadku jednak kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie II niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z 479³² § 1 i 2 K.p.c., można wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Dyrektor Delegatury
Urzędu Ochrony Konkurencji
i Konsumentów w Katowicach
Maciej Fragsztajn